

И тъй всички тѣ Прилагателни, които произхождатъ отъ Глаголи тѣ, нѣма да се наричатъ нито Прилагателни качественни първобитни, нито Прилагателни Относителни и Притежателни, които се извадихъ отъ съществителни тѣ, но Прилагателни качественни *дѣйствителни* или просто *Глаголни*. Ще каже че тий домѣзъхъ на първобитни тѣ качественни; съ разлика, че послѣдни тѣ показватъ същя та каквина на предметъ тѣ и съ изнамѣрени въ начало то да служатъ сѣмо за *качество* при него; а първи тѣ съ преправени за *таквизи* отъ друга часть на рѣчь та и не съ били, като другитѣ, първо-битни качества.

Глаголи които показватъ състояние на предметъ, не могатъ да земхъ свойство то на Прилагателно име: тѣхно то дѣйствие не е таквози което да може да се приложи, да се даде на нѣкой предметъ за да се накачестви той отъ него и да му стане *качество*. Да земемъ Глаголъ тѣ *спя*; той изразява моето *состояние* или *положение*; макаръ и да се съзира въ него една малка часть отъ дѣйствие, но то си остава сѣмо за моя сметка, и азъ немогъ го отпрати, не могъ го приложи, не могъ го да ни на единъ предметъ вънъ отъ мене си, сирѣчь, както обикновено го казватъ грамматици тѣ, не ще да премине то на другий предметъ за да го *накачестви* и да стане негово качество. По тази причина за никой предметъ се не казва *спавъ*. Ако туримъ предъ тозъ същий тѣ глаголъ представка *пре*, то ще стане *преспивамъ*. Тукъ дѣйствие то ще да досегне другъ нѣкой: *преспивамъ дѣте то-преспано дѣте*. Тази ненадѣйна промѣна станъ отъ сама та представка *пре*.